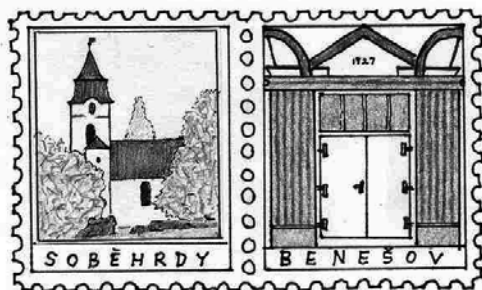

ČÍSLO 102 (1/2020)

BŘEZEN 2020

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

ÚVODNÍK

Velikonoční zamyšlení

Některé oblasti světa zasáhl koronavirus a dále se šíří. I v naší republice počet nemocných každým dnem stoupá. Dnes, 12.3. byl vyhlášen nouzový stav v České republice. Až do odvolání je zakázáno konat shromáždění, včetně bohoslužebných, s účastí převyšující 30 osob. Synodní rada však doporučuje zrušení všech pravidelných nedělních bohoslužeb všem sborům, tedy i těm, kde se schází lidí méně. Co s tím?

Jedno lidové rčení praví: „Vše zlé může být i k něčemu dobré“. Příliš s těmito slovy v běžném životě nesouhlasím. Ale protože máme postní období, můžeme tuto dobu opravdu využít k něčemu přínosnému. Myslím tím k zamyšlení se nad svým životem, k čemu spějeme, o co se snažíme, co si přejeme, co nás trápí. A hlavně můžeme mít více času na Pána Boha. Na čas k rozjímání, k pokornému spočinutí v myšlenkách na Boha.

Postní období vrcholí velikonočními událostmi. V životě jednotlivce i v lidských dějinách dochází k bolestným situacím, které by nás musely přivést ke vzpouře proti Bohu nebo uvrhnout v zoufalství, kdybychom stále znovu nezačínali s onou nadějí, která se naplno projeví při slavení Velikonoc. Ježíš žije, vstal z mrtvých, Bůh ho vzkřísil. Potupná smrt na kříži nebyla posledním slovem. Bůh ve vzkříšení oznamuje začátek nového stvoření,smíme

očekávat nová nebesa a novou zemi. „*On jim setře každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku, ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.*“ (Zj 21,4).

Velikonoce jsou svátkem otevřených dveří. Pán prošel zdí naší viny, naší smrti, naší osamělosti, a navždy nám otevřel dveře do Boží budoucnosti. Zavřenými dveřmi našeho strachu a bezmoci vstoupil do našeho života a stále znovu nám nabízí, abychom žili s ním. Jeho láska a jeho pokoj zároveň otevřely dveře mezi lidmi. Tam, kde jsme sjednoceni v jeho jménu, je on uprostřed nás.

Vzkříšení, tajemné slovo, velké tajemství. Dostali jsme zaslíbení, že budeme vzkříšeni v poslední den. Ale i v současném životě můžeme zažít vzkříšení. Pokaždé, když prolomíme krunýř egoismu, nastává během života vzkříšení. Pokaždé, když si podáme ruce ke smíru a odpuštění, děje se vzkříšení. Pokaždé, když se dělíme s chudými, když pomůžeme bližnímu, dochází ke vzkříšení. K tomuto vzkříšení potřebujeme mnoho odvahy. Ale máme se o něj stále znovu pokoušet navzdory všem zvratům.

Velikonoce jsou svátkem naděje. O Velikonocích obrátil všemohoucí Bůh nečekaným a překvapujícím zázrakem naši skličující otázku pro utrpení v naději, takže uprostřed utrpení smíme doufat v nový svět a nové nebe. Tato naše naděje není žádnou odpovědí na naše proč: „Proč nemoci, proč utrpení, proč koronavirus. Ale Velikonoce nám dávají dost světla, abychom putovali životem plni důvěry v Boží pomoc a milost.“

Pavla Janděčková, Sedlec–Prčice, 12.3. 2020

KÁZÁNÍ

Čtení Sk 6,1-6; text kázání: Filipským 2.1-4

1 Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování:

2 dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení,

3 v ničem se nedejte ovládat tížadostí ani ješitností, nýbrž v pokore pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe;

4 každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.

Sestry a bratři, milí přátelé, dnes jsme se v té posloupnosti zamyslení kérygma-koinonia-diakonia, tedy **zvěst – společenství – služba**, dostali k tomu poslednímu a nejdůležitějšímu; totiž nezištné službě bližnímu. Než se do toho pustíme, stručně si zopakujme předchozí dva pojmy. Zvěst je to, čemu věříme, na čem zakládáme svou životní orientaci, to, z čeho se odvíjí naše morální hodnoty, k čemu se vztahuje naše naděje. Tatáž zvěst nemusí vzbudit stejnou odezvu v každém z nás. Tedy věříme nějakým způsobem každý jinak. Někdo na otázku, kolik je bohů, odpověděl, tolik, kolik je lidí. Tedy různost ve víře nás nemusí ani děsit ani ji nemusíme uvádět na pravou míru. Ostatně ani apoštolové, kteří byli s Ježíšem a měli všechno z první ruky, se neshodli. Na základě víry vytváříme společenství víry, které je neméně pestré. Má v něm místo každý, kdo o to stojí. Bez ohledu na to, co dělá nebo nedělá, čeho je či není schopen. Nikdo není méněcenný a nikdo nemá být odstrkován. Připomínal jsem tu podobenství o dělnících na vinici, kdy stejnou mzdu dostali ti, co pracovali celý den a nesli všechny útrapy, i ti co pracovali jedinou hodinu.

A nyní přicházíme k tomu nejdůležitějšímu, totiž službě. Pokud totiž budeme mít jen ty první dva sloupy, nebude to špatné, ale budeme do sebe uzavřené společenství, které kdysi Václav Klaus starší ne neprávem přirovnal ke spolku zahrádkářů. Zahrádkáři se sdružují kolem předmětu svého zájmu, vyměňují si zkušenosti, sem tam si i něco dají ze svých přebytků. To všechno je dobré a krásné. Často jsem měl u zahrádkářů vzdělávací programy a atmosféra byla vždy úžasná. Bylo to ale přesně jen pro ten spolek zahrádkářů (nebo třeba hasičů, leteckých modelářů, horolezců atd. aby to nevypadalo, že se navážím do zahrádkářů). Jenomže církev má mít něco, co si asi Václav Klaus nedovede představit. Církev je živa z Boží milosti. Z toho plynou některé zásadní věci. Nemusí se bát vnějších okolností, nemusí podlézat mocným tohoto světa, nemusí poslouchat hlasy nejrůznějších diktátorů a manipulátorů. To dobře věděl už Gamaliel, předseda židovské velev rady, když říká: „Nechte tyto lidi a propustte je. Pochází-li tento záměr a toto dílo z lidí, rozpadne se samo; pochází-li z Boha, nebudete moci ty lidi vyhubit – nechcete přece bojovat proti Bohu.“ Dali mu za pravdu; zavolali apoštoly, poručili je zbičovat, zakázali jim mluvit ve jménu Ježíšovu a pak je propustili.

Pravda, drobné nepříjemnosti být mohou, v tomto případě apoštoly zbičovali. Tedy všechny tyto věci platí směrem dovnitř,

do církve. A směrem ven platí: mojí odpovědí na Boží milost je lidská solidarita. A protože všichni jsme pod Boží milostí, má být naše solidarita směřována ke všem bez rozdílu, bez ohledu na to, jestli nám to někdy oplatí nebo ne, jestli nám za to bude vděčný, jestli si to „zaslouží“ nebo ne. Rovnou říkám, že pro člověka je něco takového nemožné. Je dobré si to ale přiznat a dělat co můžu, než abych komplikovaně zdůvodňoval, proč si někdo pomoc zaslouží a jiný ne. Je trapné, když např. naši politici nálepkují lidi, jako by viděli do jednotlivých osudů. Nikdo se nenarodí jako bezdomovec, jako nemakačenko, jako utečenec, jako zkrachovalec apod. Když jsem chodil kdysi do azylového domu v Hradci Králové, a mluvil s klienty mezi čtyřma očima, všichni bez výjimky začali větou: Nikdy jsem si nemyslel, že takhle dopadnu. Ostatně jaké kvality měl zbitý člověk, když k němu přistoupil Samařan a nezištně mu pomohl? Jeden včelař, když mi ukazoval včelnici, mi řekl: tady větším sýkorkám v zimě lůj a ony mi pak za to v předjaří sežerou včely. Přiletí na česno, zaťukají zobáčkem, včela se jde podívat, co se děje a lup a je po ní. Tehdy jsem byl mladý a nechápal jsem, co mi tím chce říci. Ale dnes vím, že řekl: dělej to, co pokládáš za správné, bez ohledu na výsledek. Katolický farář Louis Evely, jehož knihy jsme si u Klimenta v mládeži opisovali, řekl, že Bůh má v tomto světě pouze naše ruce. Já jsem k tomu našel pěkný příběh z jedné knihy. Píše se v něm: Během druhé světové války byla během náletů doslova smetena jedna malá vesnička. Mezi oběťmi byl i farní kostel. Socha Krista vedle kostela přišla o ruce i nohy. Po válce se lidé rozhodli, že kostel opraví, dohodli se ale, že sochu opravovat nebudou. Na patu kříže pak pověsili tabulku, na které stojí: Už nemám ruce ani nohy. Od nynějška buďte vy mýma rukama i nohama a přinášejte úlevu a uzdravení zraněnému světu.

Jak má ale taková služba vypadat? Může začínat u úplných maličností. Vyjdu do práce o půl hodiny dříve a cestou se stavím u staré sousedky, uvařím jí čaj a chvíli si s ní povídám, aby věděla, že není na světě sama; a na druhém konci spektra může ta služba jít až k profesionálním gigantům, typu Člověk v tísni, jejichž pouhé jméno a pověst nahání nejrůznějším usurpátorům takovou hrůzu, že se je snaží vyhnat ze své země pryč. A na celém tom procesu služby a pomoci se může podílet každý. I těžce nemocný člověk, neschopný jakéhokoliv pohybu se může za druhé modlit, a i člověk velmi bohatý může nezištně přispět majet-

kem a oba přitom konají stejně významnou službu. A je zcela logické, že v etablované demokratické společnosti církev vytváří oficiální struktury pomoci v nejrůznějších oblastech.

Diakonie se tak stává důležitou součástí církve, a to i tehdy, když se její pracovníci k církvi nijak nehlásí. Vzpomínám si, že jednou jsem byl ve Finsku a na jedné akci Diakonie jeden pracovník mluvil velmi otevřeně proti církvi. Zrovna když hřímal: s církví já nemám naprosto nic společného, tak se ke mně naklonil můj finský kolega a s úsměvem řekl: kromě toho, že od církve dostává výplatu. Ale i to musí církev být schopna unést.

Jistě by se dalo mluvit k tomuto tématu velmi dlouho, a to může o tom přemýšlet každý z Vás.

Amen.

Josef Bartošek

Život v Soběhrdech

VÝROČNÍ ZPRÁVA FSČCE SOBĚHRDY ZA ROK 2019

Bohoslužebný život

V roce 2019 se konalo 54 bohoslužebných shromáždění, Večeře Páně je vysluhována o všech svátcích a vždy první neděle v měsíci. Celkem 15 x.

V důsledku odchodu faráře Petra Tureckého od 1.9.2019 na jiné působiště a v důsledku jeho tříměsíčního studijního pobytu v Izraeli se na soběhrdské kazatelně vystříдалo 13 farářů a bývalých farářů ČCE, 10 výpomocných kazatelů laických a kazatelů jiných církví. Čtené bohoslužby byly 4 x.

Kázali nebo se účastnili vedení bohoslužeb tyto kazatelé: Petr Turecký 12x; Petr Wagner 8x; Josef Bartošek 7x; Michal Šourek 3x; René Hudec 3x; Pavel Kašpar 2x; Tomáš Trusina 2x. Ostatní kazatelé a výpomocní kazatelé a kazatelky kázali v Soběhrdech jednou.

Průměrná účast na bohoslužbách včetně svátků v roce 2019 činila 32. Dospělých bylo průměrně 28, průměrná účast dětí v kostele 4. Na bohoslužbách se každou neděli podílí služba presbyterů, vždy ohláškami, někdy čtením, výjimečně přímluvnou modlitbou. Presbyteři pravidelně spoluvysluhují s farářem nebo hostujícím kazatelem SVP.

Velmi důležitou součástí sborového života je setkávání účastníků bohoslužeb při kávě většinou ve sborové kuchyňce nebo v létě na farním dvoře. Rozhovory všech generací dávají skvělou příležitost upevňovat sounáležitost sborového společenství.

Výraznou aktivitou jsou společné bohoslužby se sborem ČČSH. Konaly se o svátcích (Velký pátek, Boží hod velikonoční, Svatodušní svátky. Měli jsme i společnou vánoční slavnost a bohoslužby na Boží hod vánoční). Husitský farář Petr Wagner suploval nepřítomného kazatele ČCE.

Po dobu uprázdnění sboru od 1. září byl administrátorem sboru farář Michal Šourek ze sboru v Praze na Jižním městě. Chod sboru v době nepřítomnosti faráře sboru zajišťovalo staršovstvo sboru. Bohoslužebný život byl v Soběhrdech zajištěn v plném rozsahu.

Varhanní, klavírní a jiný hudební doprovod zajišťovali br. Jan Rataj a br. Vladimír Vachoušek, příležitostně účastníci víkendovek, případně hostující kazatelé na kytaru a další.

Bohoslužby na Krásné Hoře se v roce 2019 z důvodu nepříznivého počasí nekonaly.

Pravidelně jednou měsíčně se konají ekumenické bohoslužby vedené naším sborem v husitském kostele v **Mnichovicích**. Přípravu prostor i propagaci zajišťuje Robert Šmejkal. Hudební doprovod zajišťuje Vladimír Váša a Věra Takátsová. Bohoslužeb se účastní místní husitský farář Jiří Sedlák, občas Petr Wagner. Průměrná účast: 6

V prvním pololetí se konaly **biblické hodiny** v Hospici, většina účastníků nebyli členové sboru. V Petroupimi byla biblická 1x, v Ládvi 3x průměrná účast 5. Po dobu nepřítomnosti Petra Tureckého se biblické na obvyklých místech nekonaly, členům sboru byly nabízeny biblické hodiny Petra Wagnera v Čerčanech, nicméně zájem členů sboru byl malý. V době administrace se 2x konaly biblické hodiny v Ládvi u Kovářů.

Nedělní škola se koná každou neděli, pokud není rodinná neděle a pokud přijdou nějaké děti. Na sborových stránkách je vyvěšen rozpis učitelů. Nedělní školu si připravují střídavě Marie Stolařová, Libuše Šafaříková, Vladislav Vlasák, Pavel Stolař a v prvním pololetí Jana Turecká. Nově získanou učitelkou je Pavlína Hradečná. Výuka probíhá podle materiálů katechetické příručky, společná příprava učitelů se nekonala, někteří učitelé se účastnili na celocírkevním semináři nedělních škol. Počet účastníků se dětí je velmi nepravidelný, někdy nepřijdou děti žádné, počet nikdy nepřesahuje 7. Při větší účasti dětí se jedná většinou o děti hostů.

Mládež a děti se scházejí při různých příležitostech jako jsou víkendovky nebo přípravy letního tábora v Čími. V roce 2019 se konaly jedna víkendovka pod vedením Petra Tureckého a Petra Wagnera a jedna pod vedením Petra Wagnera. Jedna polovíkendovka na přípravu vánoční slavnosti s Petrem

Wagnerem. Do spolupráce při víkendovkách, zejména podzimní, se zapojili vedoucí letního tábora Jiří Fojtů, Kateřina Slavíková, Samuel King a další.

Konfirmační setkání se konalo v první polovině roku 1x měsíčně v sobotu odpoledne společně se sborem v Benešově, Sedleci Prčici a v Praze 1 Starém Městě. Setkání byla tematická, na přípravě programu spolupracovali faráři Jandečková, Trusina, Turecký. V r. 2019 proběhlo 8 setkání střídavě v Benešově, Soběhrdech, Sedleci Prčici a u Salvátora. Setkání se nepravidelně účastní i dva konfirmandi ze Soběhrd. Zatím se ke konfirmaci nerozhodli. Nicméně jsou ochotni se dále účastnit konfirmační přípravy.

Pohřby - Žádný v našem kostele či pod vedením našeho faráře není zapsán v Knize zemřelých. Nicméně několik členů sboru zemřelo nebo jejich smrt byla zaregistrována.

Ostatní sborové aktivity

Členové sboru se setkávají při různých činnostech, jako byly sborové neděle, brigády, koncerty, bazar, sborový výlet, opékání buřtů na faře apod. Na Silvestra jako i v minulých letech - zorganizovali setkání Marie a Pavel Stolařovi.

Sborový výlet

Spolu se členy benešovského sboru jsme jeli autobusem na výlet do Jindřichova Hradce, kde je farářem Michal Kitta. Prohlédli jsme si krásné město. Organizoval jej stejně jako i v předchozích letech René Hudec.

Setkání seniorů

Probíhá cca 1x za 2 měsíce – zejm. v první části školního roku, průměrná účast: 10. Vede výpomocný kazatel René Hudec s různými typy programů.

Pastorační aktivity kazatele sboru

Pastorační činnost faráře byla v důsledku dlouhodobého studijního pobytu nižší než v minulých letech. Došlo k několika pastoračním návštěvám ostatních členů sboru, intenzita však nebyla příliš vysoká.

Jako každoročně proběhlo **letní setkání dětí** v Luhu u Čimi, které mělo tentokrát na starosti nové táborové vedení pod koordinací Jiřího Fojtů, Petra Wagnera a Kateřiny Slavíkové. Tábor se připravoval týmově, vedoucí a praktikanti se schází v různém počtu na přípravných setkáních dvakrát za rok. Změna táborového vedení nebyla jednoduchá a nebyla všemi účastníky přijata pozitivně. Nicméně počet dětí neklesl. Loňského setkání se zúčastnilo 28 dětí a deset praktikantů a vedoucích. Tématem bylo seznámit se s událostmi Starého zákona, pod názvem Byl jsi někdy v zemi zaslíbené? Tábor se samofinancoval. Účastníci tábora a víkendových setkání se bohužel většinou neúčastní pravidelného bohoslužebného života v Soběhrdech. To je určitou bolestí.

Kulturní aktivity a aktivita navenek sboru

V roce 2019 se konaly dvě **výstavy**: Jana Balcara na jaře a Jany Turecké v létě. O výstavách byli členové sboru mj. informováni ve sborovém časopisu.

Staršovstvo zorganizovalo v roce 2019 **koncerty** Říčanského komorního orchestru, smyčcového kvarteta (Bořkovec quartet) v rámci oslav svátku Jana Husa, podzimní koncert Benešovských učitelek a adventní koncert Mammás & Mammás. Snahou o otevření sboru veřejnosti byla **Noc kostelů** s koncertem Musica Diversata a Vladimíra Vachouška s klavírními meditacemi.

Přednášky a vzdělávání

Bohoslužby 28. 9. vedl kazatel Miloš Rejchrt s následující přednáškou na téma Národ, společnost, stát. 17. 11. kázal farář Pavel Kašpar s následujícím rozhovorem o událostech 17. listopadu roku 1989.

Vánoční hru připravil Petr Wagner, podíleli se na ni Pavlína Hradečná, Jirka Fojtů, Sam King a další. Účast mládeže a dětí ze sboru byla tentokrát minimální.

I v roce 2019 se konal ve sboru tradiční **bazar šatstva**. Hlavními organizátorkami byly sestry Drahuše Bohatová a Věra Chobotská. Výtěžek bazaru slouží na vyrovnání sborového rozpočtu. Jako i loni jsme poslali dar i sboru v Sedleci - Prčici. Na přípravě bazaru se již tradičně podílí řada členů sboru, přichází ovšem i mnozí další přátelé a příznivci této akce.

Širší společenství církve

Členové sboru poskytli přístřeší mládeži slovenských luteránů z Pražského sboru u Michala v Jirchářích, které se nemohlo konat ve sborových prostorách. Ve sborových prostorách se konalo i setkání mládeže Adventistů sedmého dne.

Správa sboru a ostatní sborové činnosti

Staršovstvo se sešlo v roce 2019 12x, z toho dvě jednání byla mimořádná. Projednávalo různé aspekty života sboru. Účast starších je někdy nepravidelná, nicméně vždy bylo staršovstvo usnášeníschopné. Předsedou staršovstva je kurátor, který připravuje písemné podklady, které jsou předem rozesílány členům staršovstva. Administrativní záležitosti vyřizují členové staršovstva.

Sborový web udržuje Jan Rataj. Samuel King, navrhuje plakáty na různé akce sboru. **Sborový časopis** vydáváme společně se sbory Benešov, Sedlec - Prčice, Zruč n. S. a s Husovým sborem v Čerčanech. Příspěvky do časopisu sbírá a sazbu připravuje Marie Stolařová.

Hospic. Sbor je jedním ze zakladatelů obecně prospěšné společnosti TŘI o.p.s, která provozuje Hospic Dobrého Pastýře v Čerčanech. Jan Rataj je předsedou správní rady.

Členská základna

Byla provedena rozsáhlá revize kartotéky, na které se podílela především sestra Fleischerová. Objela mnohé členy, o kterých jsme nic nevěděli.

Ve sborové **kartotéce** máme nyní 160 osob. Členů s hlasovacím právem je 68.

Opravy sborových budov. V roce 2019 byly provedeny následující opravy sborových budov:

- a) Byla dokončena tepelná izolace půdního prostoru, provedeno obložení půdních oken dřevěným obložím.
- b) Za podpory „mikrograntu“ byla rekonstruována a zastřešena pergola na dvoře a byla vybavena novými stoly a opravenými lavicemi.
- c) Po uvolnění fary bylo provedeno její vymalování, s výjimkou sborové místnosti.
- d) Byla vyklizena a omítnuta garáž.
- e) Proveden generální úklid garáže, sklepa a skladu.

Práce byly provedeny většinou pracovníky mimo sbor a částečně brigádnicky.

Finanční situace sboru v roce 2019 vyplývá ze závěrky. Díky darům JJ a seniorátu se podařilo realizovat všechny uvedené opravy. Zadlužení sboru je 120 000 Kč vůči Jeronýmově jednotě s čtyřletou splatností a 45 000 Kč vůči členovi sboru. Nakonec vyúčtování skončilo se ziskem, který byl použit k umoření dluhu minulého roku.

Díky vysoké průměrné obětavosti se podařilo udržet standardní hospodaření sboru v rovnováze. V letošním roce se tak podařilo plnit všechny naše finanční povinnosti vůči personálnímu fondu i seniorátní a celocírkevní repartice a pokrýt všechny potřebné náklady. Sbor odvedl řádně i všechny celocírkevní sbírky vypsané synodem. Pokladní sboru je sestra Drahuše Bohatová, účetnictví provádí sestra Michaela Bartošková.

Staršovstvo děkuje všem členům sboru, kteří se podílejí na duchovním životě sboru a na materiálním zabezpečení a praktickém provozu sboru.

Staršovstvo se na podzim 2019 se rozhodlo kandidovat faráře Josefa Bartoška za faráře sboru na 50 % úvazek. Volba proběhla 5.1.2020.

VÝROČNÍ ZPRÁVA BENEŠOVSKÉHO STARŠOVSTVA ZA ROK 2019

Uplynulý rok měl dvě různá období. Do srpna 2019 žilo společenství evangelíků na Benešovsku, Vlašimsku, Neveklovsku a Týnecku v poněkud redukované podobě pod vedením administrátora sboru, br. faráře Jiřího Orta. V září 2019 nastoupila naše farářka ses. Kateřina Frühbauerová a fara zase ožila. Vzhledem k tomu, že v prvním benešovském roce pracuje ses. farářka na poloviční úvazek je sborový program i nadále poněkud redukován. Staršovstvo se soustředí na zajištění nedělních shromáždění, nedělní školy, práci s dětmi, biblické hodiny, mezigenerační setkávání (kavárnička) a na rozběhnutí práce v Diakoniii ve Vlašimi.

Pár čísel

K 31. 12. 2019 činil **počet členů** našeho sboru **264 duší**. Svátost **křtu** nebyla udělena, nikdo nezemřel ani se neodstěhoval. Počet členů se zvýšil o 5 – přistěhováním rodiny Frühbauerových.

Bohoslužby

se konaly v Benešově 56x, ve Vlašimi 38x s průměrnou účastí Benešov 24 (vč. dětí v nedělce), Vlašim 5 účastníků. Na přípravě a vedení bohoslužeb podíleli kromě ses. farářky K. Frühbauerové také **hosté** a náš výpomocný kazatel T. Dušek. Výjimečně byly i čtené.

Děkujeme všem, kdo doprovázejí společný zpěv na harmonium, klarinet či klavír.

Pravidelně se konaly **ekumenické bohoslužby** spolu s ostatními křesťany v Benešově (4x) i ve Vlašimi (6x). Ve Vlašimi mají dlouhou tradici vánoční ekumenické bohoslužby s církví bratrskou, které se konají na zámku 26. 12.

Po celý rok probíhala **nedělní škola** (NŠ), kde se 2-12 dětem střídavě věnují: Markéta Doušová, Iva Kašparová, a Míša a Igor Turzikovi. Do vedení nedělky se také ochotně zapojily dvě čerstvé konfirmandky Monika Jirásková z Vlašimi a Adélka Sýkorová z Benešova. NŠ koordinuje Markéta Doušová.

Biblické hodiny

se konaly **na Benešovsku** (14x) - schází se průměrně čtyři účastníci, ekumenicky a s úctou k tradici toho druhého. Procházíme spolu témata víry podle Gruberova katechismu. V postu se hlouběji věnujeme biblickým oddílům, na které potom v neděli ses. farářka káže. Společenství kolem biblických výkladů je otevřené i necírkevním zájemcům. Ve **Vlašimi** formou ekumenických setkávání s církví československou husitskou (20x).

S dětmi

se br. J. Ort i ses. K. Frühbauerová scházeli čtrnáctidenně po celý rok. Ses. farářka pracuje s dětmi podle cyklu *Jak my lidé žijeme* (k nahlédnutí na evangnetu).

Na první adventní neděli proběhla příprava adventních věnců za účasti všech sborových dětí a staršovstvo děkuje Ivě a Terezce Kašparovým a ses. faráři za nápad a uspořádání akce.

Pěcí Tomáše Trusiny jsou děti z našeho sboru přizvány k účasti na pravidelných víkendovkách v Soběhrdech za účasti salvátorských, prčických a benešovských dětí a také na letní tábor ve Strměchách.

Konfirmandi se schází zpravidla dvakrát do měsíce. Probírají se aktuální témata ve světle víry, při kterých se vychází z biblických textů k životní zkušenosti a zase zpět.

Ses. farářka vede křestní přípravu a připravuje čtyři snoubenecké páry na vstup do manželství.

Kavárnička

Kavárnička pro starší členy sboru se konala v presbyterně sborového domu a probíhala obvykle ve čtvrtek odpoledne. Stále však platí, že je otevřena pro návštěvníky všech generací i mimosborové zájemce. Četly se na ní Dopisy z vězení Milady Horákové a probíral se život současný i minulý. Kavárničku vedou sestry Eva Lomozová a Jana Voslášková.

Pastorační službu

Pastorace je rovněž velkým sborovým úkolem. Pravidelně byli navštěvováni Pechovi a sestra Hvězdová, ale rovněž někteří členové sboru z Vlašimi i Benešova, na konkrétní přání i jeden nečlen sboru v BN nemocnici. Pastorační službu konala Mirka Nulíčková a později také ses. farářka.

Mezi svým způsobem pastorační kroky lze zařadit i mazání chlebů pro bezdomovce a jejich doručování do parku u Hlavního nádraží v Praze (iniciováno Pražským seniorátem). V loňském roce zajistil chleby pro potřebné 10. 7. a 8.8., – organizuje M. Nulíčková

Spolupráce se střediskem Diakonie ve Vlašimi

Spolupráce se střediskem Diakonie se začala v roce 2019 rozvíjet po více liniích. Jednak tam už osobně působila ses. farářka, jednak se zástupkyně Dozorčí rady (M. Nulíčková) zúčastnila několika akcí pořádaných střediskem a zároveň zorganizovala vánoční sbírku dáreků pro děti ve zmíněném středisku.

Do Vlašimi jezdila ses. farářka jednou za měsíc, zpravidla s výtvarnou aktivitou pro děti z azylového domu.

Úpravy farního bytu

Úpravy proběhly v poněkud větším rozsahu, než jsme původně předpokládali. Nejprve byly brigádnicky vyklízeny bytové i sklepní prostory a také sborová garáž s klubovnou. Svépomocí členů sboru byly provedeny nové el. rozvody v bytě a rozvody internetové sítě ve sborovém domě (br. Jan Zeman) a dodavatelsky navazující zednické práce včetně škrábání staré malby, sjednocení štuků a malování – tyto práce provedla firma pana Milana Murgače. Následně byla položena nová podlahová krytina v obývací kuchyni a „plovoucí podlaha“ v jednom pokoji – tyto práce byly provedeny firmou Karsis z BN. Byly renovovány stávající parketové podlahy ve zbývajících dvou pokojích – truhlářství pana p. Zoula z Neveklova. Pan Zoul také zajistil nové nátěry některých dřevěných prvků v bytě – zárubně a dveře spolu s balkonovými dveřmi a okny v kuchyni. V červnu byla instalována nová kuchyňská linka. Elektrické a instalatérské dopojení v kuchyni provedl br. Jan Zeman. Po nastěhování farářské rodiny byla ještě upravena, vymalována a zařízena novým nábytkem farní kancelář v mezipatře – Zemanovi a Fruhbauerovi. Děkujeme všem za brigádnickou pomoc a finanční dary.

Spolu se soběhrdskými

vydáváme Soběhrdského bratra a účastníme se společných sborových výletů. V červnu 2019 jsme společně navštívili sbor v Jindřichově Hradci. Měli jsme možnost poznat rodinu ses. farářky Frühbauerové a měli jsme také zajištěnou komentovanou prohlídku městských pamětihodností.

Ekumenická setkání

pokračovala v zhruba dvouměsíčním pravidelném rytmu v Benešově, hostí je katolíci, evangelíci a církve československá husitská. Ve druhé polovině roku bylo obnoveno pravidelné setkávání duchovních z Benešova a okolí. Na Vlašimsku se konala setkání v rámci společných biblických hodin i nedělních shromáždění s ČČSH. Pokračovalo tradiční shromáždění s církví bratrskou 26.12. na zámku, tentokrát i ve spolupráci s husity.

Pro benešovskou veřejnost

Sbor poskytuje sborové prostory pro pravidelné zkoušky pěveckého sboru DDM pod vedením paní učitelky Vašákové. Dále pokračuje spolupráce s paní prof. Vondráčkovou, která vede hodiny zpěvu v modlitebně sboru. Prostor je

také poskytován pro setkávání rodičů z církevní školy ARCHA.

V březnu proběhl v naší modlitebně koncert pěveckého sboru DDM pro UNICEF. Koncert byl hojně navštíven a měl pozitivní ohlas. V květnu jsme v rámci „Noci kostelů“ pořádali pěvecký koncert nastudovaný paní prof. Vondráčkovou a doplněný přednáškou br. F. Šturce. Děkujeme Igorovi Turzikovi za nápad, dojednání koncertu s paní Vondráčkovou a za aktivní účast na koncertě.

Na Štědrý den odpoledne proběhlo, za přispění ses. farářky Frühbauerové, tradiční „Sváteční slovo“, na benešovském náměstí.

Staršovstvo sboru

Po celý rok pracuje staršovstvo ve složení T. Dušek (místokurátor), M. Nulíčková (účetní), J. Šíma (pokladník), I. Turzik, D. Veselá, J. Zavadil (kurátor) a H. Zemanová. V první části roku ve spolupráci s administrátorem sboru J. Ortem a ve druhé části roku s K. Frühbauerovou. Schůzí staršovstva se účastní a na práci se podílejí náhradníci - M. Doušová, I. Kašparová a J. Macháček.

Sborové účetnictví je prvním rokem zkušebně zpracováváno mimo náš sbor paní Alenou Musilovou z Prahy, ovšem v součinnosti s Mirkou Nulíčkovou. Na VSS v roce 2017 byli však náhradníci zvoleni pouze na 3 roky. Standardní volební období staršovstva a náhradníků je 6 let. Z tohoto důvodu je třeba v letošním roce provést volbu náhradníků. Ses. Mirka Nulíčková podá rezignaci na práci ve staršovstvu ze zdravotních důvodů. Vzhledem k tomu, že nikdo z náhradníků neprojevil zájem zaujmout uprázdněné místo ve staršovstvu, budeme se snažit zvolit nového staršího. Ses. M. Nulíčková je ochotna kandidovat jako náhradník staršovstva.

Děkujeme

všem, kdo si uděláte na sborové aktivity čas, za vlídné slovo, reakci kritickou i pochvalnou, za to, že mnozí myslíte na sbor ve svých modlitbách a v neposlední řadě, že ho podporujete svým časem, zájmem, vlastním nasazením a penězi.

Přijďte to na sborové shromáždění probrat a neostýchejte se vystoupit s vlastním námětem. Vzhledem k mimořádné situaci a vyhlášení celostátního stavu nouze je konání výročního sborového shromáždění, plánovaného na 29. 3., odloženo na neurčito.

Staršovstvo benešovského sboru

Hospodaření benešovského sboru v „nestandardním“ roce 2019

Rok 2019 byl pro benešovský sbor v mnohém opravdu jiný, neběžný. Velké úpravy bytu, část roku administrován, část roku s novou sestrou farářkou na poloviční úvazek. A také – změna ve vedení účetnictví. To nám začala zpracovávat členka sboru Jižní město sestra Alena Musilová, doklady jsme jí předávali čtvrtletně. Sborovou pokladnu ovšem nadále spravuje Jiří Šíma, faktury nadále platím a eviduji já, rovněž tak výpisy z bankovního účtu. Jiný je však účetní program, a tudíž i trochu jiné vedení analytiky. Suma sumárum – rozbor výsledku hospodaření bude letos složitější a vyžádá si delší čas. Proto v tomto článku uvedu jen základní informace.

Náš hospodářský výsledek v roce 2019 činí **5 166,- Kč (zisk)** a investiční výdaje, které jdou mimo tento okruh, jsou 82 739,- Kč (kuchyňská linka ve farářském bytě). Na všechny výdaje spojené s úpravou bytu jsme si našetřili v minulých letech i v daném roce, částí nám přispěla Jeronýmova jednota (vloni 50 000,- Kč, předloni 40 000,- Kč).

Náklady za rok 2019 se dostaly až na výši 498 820 Kč, z toho běžná údržba (úprava bytu) představovala 277 435 Kč. Všechny povinné odvody (seniorátní a celocírkevní repartice, celocírkevní Personální fond i PF sboru v Uhříněvsi za administrátora), které v roce 2019 činily za náš sbor 78 182 Kč, byly řádně a včas odvedeny. Pro letošní rok (2020) musíme ovšem počítat s částkou mnohem vyšší, a to 134 855 Kč, vzhledem k tomu, že již máme sbor obsazený.

Výnosy byly zaúčtovány ve výši 503 986 Kč. Do košíčku po bohoslužbách jsme vybrali pro náš sbor 46 698 Kč, salár činil 147 150 Kč a neúčelové dary 69 900 Kč. Nejvyšším zdrojem byly dary účelové, a to 217 932 Kč. Jak už jsem uvedla, z toho 90 000 Kč byl celkový převod od seniorátní Jeronýmovy jednoty, zbývající část většinou dary na úpravy bytu.

Náš krátkodobý finanční majetek (tj. zůstatky hotovosti v pokladně i zůstatek na bankovním účtě) se sice proti roku 2018 výrazně snížil, ale je stále dostačující (z 457 230 Kč k 1.1. 2019 na stav k 31.12. ve výši **277 121 Kč**).

Jménem našeho staršovstva děkuji všem dárcům a salárníkům za velkou finanční obětavost.

Mirka Nulíčková, Benešov

➤ Skvělý koncert u benešovských evangelíků

Tak jako v minulých letech se nám podařilo zajistit v našem sborovém domě nádherný koncert, který se konal ve čtvrtek 20. února. Na koncertě se účastníci seznámili s mladým talentovaným klavíristou Jiřím Strakou.

Jiří Straka pochází z Benešova. Hře na klavír se věnuje již od dětství, na základní škole, neboť chodil do benešovské ZUŠ k paní učitelce Ivaně Válkové. Po základní škole studoval hru na klavír na plzeňské konzervatoři. Po absolvování konzervatoře se dostal na prestižní vysokou uměleckou školu, totiž na brněnskou Janáčkovu akademii múzických umění, kde studuje hru na klavír u prof. Averkina. V loňském roce byl vyslán Janáčkovou akademií na mezinárodní klavírní soutěž, která se konala v anglickém Windsoru.

Jiří Straka nám bravurně přednesl dvě skladby od dvou klavíristů. Nejprve pozoruhodnou, krásnou skladbu ruského skladatele Modesta Petroviče Musorgského, a to *Obrázky z výstavy*.

Musorgskij pocházel z vyšší důstojnické rodiny, a tak musel po základní škole jít na vojenskou školu, nic jiného by mu otec nedovolil. Ale mohl chodit jako dříve na hodiny klavíru, což se mu prý bude hodit, až při nějaké důstojnické společnosti svou hrou obveselí staré mrzoutské vysoké šarže. Po ukončení vojenské školy několik let sloužil na lodi, pak mu otec sehnal místo ve vojenské kanceláři. Musorgskij se v úřadu příliš neunavil, měl dost času i peněz, a tak dále studoval hru na klavír, teď již u vynikajícího pedagoga. Když opustil vojenskou službu, živil se nějaký čas koncertováním jako klavírista.

A začal také komponovat. Jako skladatel vysoce ovlivnil dva velmi významné ruské skladatele prvé poloviny 20. století, a to Sergeje Prokofjeva a Dmitrije Šostakoviče. Skladba pro klavír *Obrázky z výstavy*, kterou jsme vyslechli, se líbila a stále líbí mnoha posluchačům. Ale je pozoruhodné, že ji měli v oblibě dva vynikající francouzští skladatelé, hlavní představitelé hudebního impresionismu Claude Debussy a Maurice Ravel. Claude Debussy o té skladbě řekl: „Ještě nikdy se tak do krajnosti vystupňovaná sensibilita nevyjadřovala tak jednoduchými prostředky.“ Považoval tím Musorgského za předchůdce hudebního impresionismu. Jak se o skladbě vyjadřoval Maurice Ravel, nevíme, ale tato krásná

klavírní skladba se mu tak zalíbila, že ji upravil pro symfonický orchestr.

Po krátké přestávce jsme se zaposlouchali do Sonáty h moll od vynikajícího klavírního virtuosa a světově proslulého maďarského skladatele Ference Liszta. I když F. Liszt během svého života komponoval v různých stylech, na začátku své skladatelské dráhy byl skvělý romantik. A proto celá jeho tvorba je ovlivněna líbivou krásou mladého romantismu. Proto se sonáta, skvěle přednesená Jiřím Strakou, všem velmi líbila.

Doufáme, že se podaří zajistit ještě další pěkné koncerty v našem sále se skvělou akustikou.

František Šturc, Benešov

➤ **Soběhrdský evangelický farář na půl úvazku**

Pochválil jsem panu starostovi „kafé“ a on se mě zeptal, jestli nechci něco napsat do Zpravodaje. Nechci. Ale co bych pro starostu neudělal, a tak píšu.

Až do svých dvaceti let jsem si myslel, že větší blbost než nějaké náboženství snad ani neexistuje. Něco tak akorát pro starý babičky. Jenomže v dobách tuhé normalizace jsem potkal partu evangelické mládeže a rázem jsem se ocitl v jiném světě. Světě svobody, který ignoroval realitu vnucenou ruskými tanky, ve světě, kde jsme mohli svobodně diskutovat a nic nebylo zakázané. Pilně jsem docházel na jejich (a později naše) setkávání a po nějaké době jsem začal i chodit do kostela. Jaký byl pro mě šok, když jsem zjistil, že faráři, kterého mám z mládeže rád, vůbec nerozumím. Vykoupil jsem všechny teologické ležáky nakladatelství Kalich a začal pilně studovat, abych pronikl do tajů církevního metajazyka. Po třech letech jsem to zvládl. Ale odnesl jsem si z tohoto traumatu jedno poučení: snažím se psát tak aby mi rozuměli i moji někdejší kolegové z kravína a cihelny, stejně jako moji současní kolegové z církve a University. Aby, jak jsem říkal v posledním kázání, mi rozuměl i ten, kdo do kostela zabloudí při hledání hospody. Tak až třeba někdy půjdete v neděli na procházku, vezměte to v deset hodin přes kostel, po kostele na „kafé s farářem“ (koná se každý týden☺) a pak správně vyhládlí na oběd.

Jó a jak jsem se stal farářem třeba v nějakém dalším příspěvku, bude-li jaký....
Pepík Bartošek

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny slaví v těchto měsících:

Duben: Jan Fojtů, Praha – 30 let, Věra Chobotská, Přestavlky – 70 let; Jitka Kvidová, Bedřč – 70 let; Novotná Eva, Poříčí – 69 let; Pavel Stolař, Čerčany – 68 let; Marie Stolařová, Čerčany – 69 let; Jiří Velebil, Vodslivy – 82 let; Boháčová Zdeňka, Vranov – 77 let;

Květen: Vlasta Matoušková, Petroupim – 69 let; Libuše Podroužková, Čerčany – 87 let; Věra Křížková, Přestavlky – 78 let;

Červen: Marie Pivoňková, Mačovice – 77 let; Jiřina Vošická, Nahořuby – 71 let; Pavel Zavadil, Přestavlky – 73 let; Božena Dostálová, Přestavlky – 67 let; František Vaněk, Čerčany – 72 let; Jaroslav Zach, Vranovská Lhota – 79 let; Polesná Jitka, Vlkovec – 66 let

Děti

Květen: Stanislav Kysela, Přestavlky – 13 let; Anna Svobodová, Přestavlky – 22 let; Jakub Jakubec, Petroupim – 14 let;

Červen: Filip Bubla, Klokočná – 19 let; Kačka Šafaříková, Praha – 22 let

Pastýřský list synodního seniora

Pokusme se současný čas omezení přijmout jako dar. Je důležité, abychom jedni druhým přáli dobré věci, aby naše slova prospívala trpělivosti a naději. Podporujme ty, na jejichž bedrech leží odpovědnost za fungování nutných služeb.

Sestry a bratři v Kristu, milí přátelé,

prožíváme těžký čas. Zákeřný vir změnil během několika dnů způsob života celé planety.

Jednou se budeme ptát, zda tato situace nastala bez varování, nebo jsme varování neviděli, či vidět nechtěli. Avšak dnes, v čase nouzového stavu v naší zemi, je důležité, abychom jedni druhým přáli dobré věci, aby naše slova prospívala trpělivosti a naději. Ani nevyсловujme to, co zbytečně šíří chaos a neúctu k ostatním lidem.

Respektujme rozhodnutí vlády. Přejme panu premiérovi, ministrům, vládám všech zemí, aby jim Bůh dával sílu, zdraví, moudu a pokoru.

S úctou přijímejme úsilí všech, kdo pečují o staré, slabé, bezbranné. Podporujme ty, na jejichž bedrech leží odpovědnost za fungování nutných služeb. Vyjadřujme jim dostatečně svou důvěru i své poděkování.

Modleme se za nemocné, za nejvíce postižené země, Itálii, Německo, Řecko a další země v Evropě i ve světě, i za to, aby se strašná infekce nepřenesla do táborů pro uprchlíky a na místa, v nichž nelze zajistit ani hygienu, ani spravedlivé podmínky pro život.

V příštích týdnech se nebudeme scházet k bohoslužbám. Budou nám velice chybět. Avšak čas bez bohoslužeb neznamena čas bez Boha. Vždyť Kristus Ježíš zemřel a byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Od něj nás neodloučí ani smrt, ani život, ani přítomnost, ani dočasné zrušení bohoslužeb, ani koronavirus.

Pokusme se současný čas omezení přijmout jako dar. Modleme se, čtème Bibli – nejlépe nahlas – sami i s nejbližšími. Objevujme znovu krásu Žalmů, třeba vyznání, že Bůh je naše útočiště i síla, ve všelikém soužení, pomoc vždycky hotová. Objevujme sílu textů písní v našich zpěvnících. Naplníme přítomnost nadějí i pokorou, vždyť život po současné krizi bude jiný, skromnější, ale proto nemusí být horší.

Každý z nás může aktivně informovat druhé např. o bohoslužbách a dobrých pořadech v televizi, rádiu, nebo o dobrých knihách. Pomoci jsou i denně aktualizované webové stránky naší církve e-cirkev.cz a ustredicce.cz.

Nouzový stav bude zřejmě platit i v době velikonočních svátků. Hledejme společně jako církev, i každý sbor podle svých podmínek, jak Velikonoce oslavit i při respektování všech omezení.

Jsme po mnoha desetiletích první generace, která se v naší zemi vyrovnává s pandemií tohoto druhu. Ale rozhodně nejsme první generace, která se vyrovnává se zlem. Na sklonku války, v dubnu roku 1945 přišel do sborů naší církve dopis synodní rady, v němž se mj. píše: *Učiňme všechno pro své tělesné bezpečí a pro zachování svých životů, ale varujme se malověrného a zbabělého strachu... Nejde v těchto těžkých hodinách jen o zachování života a majetku, ale o Boží slávu a čest, o to, abychom mu nalezení byli věrní.*

Kěž i společenství s těmi, kdo už jsou doma u Krista, nás posiluje v čase tomto i příštím.

Pokoj Boží s námi všemi.

S úctou

Daniel Ženatý, synodní senior

Všechny informace o dalším programu našich sborů sledujte na jejich webových stránkách. Veškeré zprávy a také Slovo na každý den najdete na webu www.e-cirkev.cz pod nadpisem Církev doma.

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: Kateřina Frühbauerová;
tel: 731 177 145, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangelnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel: administrátor Michal Šourek; e-mail: sobehrdy@evangelnet.cz, www stránky: sobehrdy.evangelnet.cz.

Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Pavel Stolař, 603 830 938

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: farářka
Pavla Jandečková, , tel. 604 185 520, email: sedlec-prcice@evangelnet.cz

Číslo účtu 191782497/0300

Kurátor: Petr Dubský

FS ČCE Zruč nad Sázavou: Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
email: zruc@evangelnet.cz, administrátor: Matěj Opočenský

Číslo účtu: 0162121008 /0300

Husův sbor CČSH: Náboženská obec Církve československé husitské
Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr

Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

Adresa redakce: FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 10. června 2020

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech